

Тягуче кесе

* * *

Месячнай ноччу
Пераходзіў я ў брод Гаўю
І жменю вады зачарпнуў
Разам з поўняй.
Люляецца срэбраны круг.

2003 г.

Начны вецер

Асеньнай ноччу
Пад ветрам
Узіраюся ў хуткія хмары.
Як імкліва ляціць месяц,
Як чорна-белы сон.

2001 г.

Адзінокая гусь

Халоднай вясной
На праталіны ў полі
Апусьцілася шэрая гусь.
Пэўна, сілы няма.
Адляцела яе чарада.

Вяртаюся з дарогі вясной

У сьветлым лесе,
Дзе цьвітуць ландышы,
Я прыпыніўся,
Каб чаромхі букет наламаць
Для каханай.

1995, Менск

Хмарнае надвор'е

Дожджык вясеньні шуміць.
Што ты робіш цяпер адна?
Можа, як і я,
Праз мокрыя шыбы
Глядзіш у начное вакно.

1995 г.

Хлеб

Чым далей жывеш, тым больш прыгадваеш дзяцінства. Аднаго разу я запісаў:

Хлебчык упаў мне з рукі.
Пакаціўся пад стол.
– Падымі й пацалуй, –
Сказала бабуля, –
Дар Божы.

2002 г.

Сьпякотны поўдзень

Лета. Горача і суха.
Цень пад дрэвамі.
І ад праменьняў блікі на траве.
Чмель басавіты
Гудзіць у глухой крапіве.

Гартаю альбом

Гледзячы на фатаграфію цвітучай яблыні,
Успомніў я раптам юнацтва:
Усё, што на мне, куплена маці.
Ад'язджаю ў горад
І думаю пра самастойнасьць.

1995 г.

Імгненне з жыцця ліса

У святле фар
З цемнаты ў цемнату,
як страла,
Прамільгнуў праз дарогу ліс.
Так і стаіць уваччу,
Калі ўспомню далёкі час.

1995 г.

* * *

Ля касцёла цвінтар –
Залацісты дыван.
Палы ліст і туман.
Як бы хтосьці шаптаў,
Пакідаючы гэты свят.

Царква ў Гайленд-парку

Сьпяваем гімн наш беларускі.
І бляск праменны ў вітражах,
І раніца святая,
Ў галубы,
І сьлёзы ў сябра на вачах.

2003 г.

Рака Дэлавэр

Па старой праіндзейскай рацэ,
Між лясістых гор,
На фарбованых лодках
Пльвучу з рогатам бледнатварыя,
Кока-колу п'юць.

2003 г., Канэктыкут

Папугай

З клеткі адкрытай
Вылецеў папугай.
Пасядзеў на вішні маўчком
І зноў у клетку палез карміцца,
Дурань.

1995 г.

Крывыя людзі

Чалавек, што жыве па праўдзе,
Ня стане хлусіць.
Бо ніхто не хавае справядлівасці.
Але часам хлусяць так сабе,
Ад крывой душы.

2004 г.

* * *

Божая кароўка

ня ўзьлезе ніяк

На кончык травы.

Назіраю.

А ў думках далёка: Айчына.

Апошнія школы пазачынялі.

2003 г.

Восень над палямі

Колькі разоў давялося мне чуць,
Як восеньскім змрокам
У небе
Крычыць адзінокая гусь.
Вось і цяпер
голас яе

вечер даносіць.

1995 г.

Вечер

Цікае гадзіннік
у цішыні.

У чужым доме,
У чужой краіне.
Сьвішча за шыбамі
Вечер асеньні.

2006 г.

(З ЦЫКЛУ „ОТ ДОБРА”)

„От добра”

Некалі пачытаў я пару японскіх вершыкаў пра тое, як гэта добра, калі добра. І так мне тое пісаньне спадабалася, што й я напісаў, небарака. Бо нідзе няма так добра, як добра на Беларусі, дзе людзі вясёлыя, хоць і часу няма.

* * *

От добра, калі на Каляды
Да дзядзькі прыедзеш,
А там парсюка закалолі,
Частуюць кілбасамі, вантрабянкай.
Гаворым сабе, разважаем.

1996 г., Менск

* * *

От добра,
Калі з сябрам спаткацца –
Тое ды гэтае,
А жонкі на кухні гамоняць,
І яечня сквірчыць.

* * *

От добра,
Калі, бывала, ў нядзелю
(Ці йшчэ бо калі)
Надакучлівы госьць прыпляцецца,
А цябе якраз дома няма.

* * *

Як добра,
Калі, бывала, ўзапрэлы бяжыш
І бачыш хвост адыходзячага цягніка.
А потым акажацца, што твой
Стаіць на іншай платформе.

* * *

Як добра,
Калі ў летнюю сьпёку
Парасон з сабою возьмеш.
Пасьля абеду дасьць дождж,
А ты йдзеш сабе, і хоць бы што

169. Перапужская чайка. 2002 г.

* * *

От добра,
Калі, бывала, куры кудахчуць --
Ну, думаеш, шашок.
Ускочыш у хлеў з калом,
Аж гэта яны так сабе.

* * *

Як добра,
Калі ноччу марознай са станцыі йдзеш, --
Далячынь працінае вятрыска, --
А выпадковая машына спыніцца,
І падкінуць цябе па дарозе.

* * *

От добра,
Калі нахварэшся,
Наляжышся, напакутуешся,
А потым выздаравеш
І выйдзеш на двор.

1995 г.

* * *

От добра,
Калі пасья доўгай вандроўкі
Вяртаешся,
А жонка цябе спатыкае
І пацалункамі абсыпае.

* * *

От добра,
Калі да раніцы пішаш,
А потым скончыш,
Выцягнешся на канапе
І спакойна засьнеш.

* * *

Бывае ў поўным тралейбусе
І зусім ужо немагчыма
Стаяць на адной назе.
А працісьнешся неяк, станеш на дзье,
Дык от добра.

* * *

От добра,
Калі раненька ўскочыш,
І на працу бяжыш.
А там акажацца, што нядзеля,
Выходны, і ніхто не працуе.

* * *

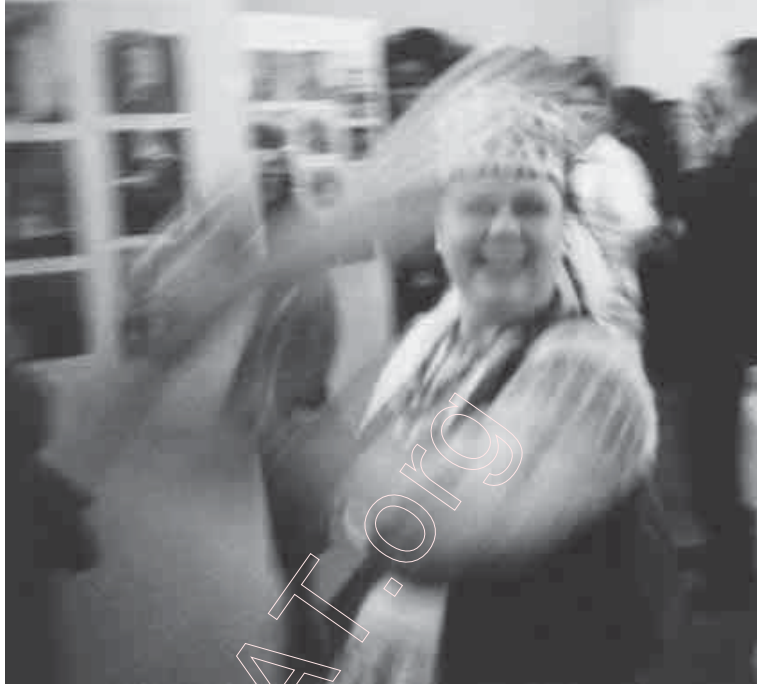
От добра,
Калі студэнтам будучы,
Прыгожую дзеўку ў кіно запрасіш,
А ў старым піджаку
Пад падкладкай рубель знайшоўся.

* * *

От добра,
Калі пойдзеш у краму капялюш прымяраць,
А ён каштуе так танна,
Што ты за адну зарплату
Яго адразу і купіш.

* * *

От добра,
Калі разамлеўшы ад жары,
Цэлы дзень на даху дранку прыбіваць,
А потым
У празрыстай Гаўі паплаваць.

170. Беларускія прыпеўкі. 2003 г.

170а. Беларуская полька. 2003 г.

* * *

От добра,
Калі сыпяць часам хочацца,
Аж тут Вулька ідзе.
Дык насыпяваешся, накрычышся,
Аж аскому наб'еш.

* * *

От добра,
Калі цэлы дзень
Галодны на марозе швэндаешся,
А потым прыйдзеш дадому,
І кіслай гарачай капусты зьясі.

* * *

Як добра,
Калі на двары мароз,
А ўдома цёпла.
Сядзіш сабе ля вакна
І спакойна гэтак на сьвет Божы глядзіш.

* * *

От добра, калі ў шэсьць раніцы
Трох маскалёў
Прынясуць табе позову ў ваенкамат,
А потым аказваецца,
Што гэта не табе.

* * *

От добра,
Калі лятучы ў Парыж,
Ссабойку са скваркай возьмеш.
Сядзіш сабе ў гатэлі й жуеш,
Пакуль вустрыцы паднясуць.

Інфляцыя

Як добра.
Бывала, купляючы кiлькy,
Забудзеш мiльён у малочным пакецe.
Вернешся, а ён на прылаўкy ляжыць.
І нiхтo ня ўзяў.

* * *

От добра, калi бывала ў юнацтве
Рыбы бiдон наловiш,
Ды вялiкай,
А мацi тады толькi чысьцiць
Ды хвалiць цябе, ды пахвалявае.

* * *

От добра, калi бывала
У чужым застольлi сядзiш:
Усе п'яныя,
А ты – цв'ярозы.
І зматываешся неўпрыкмет.

* * *

От добра, калi бывала ўлетку
На беразе рэчкi сядзiш.
А жонка сабе плавае, плавае
Ды нагамi малоцiць, пырскае
І рагоча сабе, залiваецца.

1995 г.

172. Велы касьцёл ў Слабодцы. 1968 г.